

Dosarul nr. 2ra-2188/18

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (C. Prisacari)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț împotriva lui Iablonschi Vasile cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Iablonschi Vasile, a fost casată hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul central și a fost emisă o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 26 octombrie 2017 Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iablonschi Vasile cu privire la încasarea datoriei în mărime de 64 669 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 09 ianuarie 2008 Iablonschi Vasile, arendaș, pe de o parte și Primăria s. Chetroșica Nouă, r. Edineț, arendator, pe de altă parte, au încheiat contractul de folosire separată a bazinului acvatic. Pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale, acumulând o datorie la momentul depunerii acțiunii în sumă de 64669 de lei, din care: plata pentru arendă: 8879 de lei – pentru anul 2014; 17434 de lei – anul 2015; 17434 de lei – anul 2016; 17434 de lei – anul 2017 și impozitul funciar: 1744 de lei – pentru anul 2016; 1744 de lei – anul 2017.

Pârâtului i-au fost expediate notificări în scopul soluționării amiabile a litigiului, solicitând achitarea datoriei acumulate.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul central, acțiunea a fost admisă; s-a încasat de la Iablonschi Vasile în beneficiul Primăriei s. Chetroșica Nouă, r. Edineț restanța plății pentru arendă rezultată din contractul nr. 2 din 09.01.2008 de folosire separată a bazinului acvatic pentru perioada anilor 2014 – 2017 în sumă totală de 61 181 de lei și impozitul funciar pentru perioada anilor 2016-2017 în sumă totală de 3486,80 de lei, precum și în beneficiul statului – taxa de stat în mărime de 1940 de lei.

Prima instanță a considerat că reclamantul este îndreptățit de a solicita plata pentru arendă și respectiv și plata impozitului funciar în cuantumul stabilit de primărie în corespundere cu prevederile art. 10¹ al Legii nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Iablonschi Vasile a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Iablonschi Vasile, a fost casată hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul central și a fost emisă o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii; s-a încasat de la Iablonschi Vasile în beneficiul Primăriei s. Chetroșica Nouă, r. Edineț datoria pentru impozitul funciar pentru anii 2016 și 2017 în sumă de 2589 de lei și în beneficiul statului – taxa de stat în mărime de 472,50 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel, verificând materialul probator, a constatat că Vasile Iablonschi, conform bonurilor de plată, a efectuat în perioada anilor 2011-2016 plata pentru folosirea bazinului acvatic în sumă totală de 74583 de lei. Pentru anii 2010-2017 Vasile Iablonschi urma să achite plata pentru folosirea bazinului în sumă totală de 60 515 de lei. Astfel, instanța de apel nu a constatat existența datoriei la plata pentru folosirea bazinului acvatic.

Totodată, instanța de apel a constatat existența datoriei la plata impozitului funciar pentru anii 2016 și 2017 în sumă de 2 589 lei (1295 lei x 2 ani) conform pct. 5.3.1 al contractului nr.2 din 09 ianuarie 2008 pentru folosirea separată a bazinului acvatic.

La 03 septembrie 2018 Primăria s. Chetroșica Nouă, r. Edineț a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului a invocat că de către instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii și nu a fost aplicată legea care trebuie să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție contra semnătură, Primăria s. Chetroșica Nouă la data de 24 iulie 2018 a primit copia deciziei. Astfel, recursul declarat la data de 03 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primăria satului Chetroșica Nouă, raionul Edineț se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru